aan de leden van de Tweede Kamer — onderwierpen zich gewillig aan den hamer van den Voorzitter.

Neen, de lange duur der Synode lag noch aan den Voorzitter noch aan de leden of aan de praeadviseerende leden, maar in de vele en belangrijke onderwerpen, die ter Synodale tafel kwamen.

Er moet, M. V., al was ik er ook zelf bij, van deze Synode gezegd worden: «er is hard gewerkt, en veel afgedaan". Vier dagen van de week 6 uren openbare vergadering, en bijna elken avond Commissie-vergaderingen tot 10 uur en later, zoodat niet alleen de oudere maar ook de jeugdiger leden vermoeid en afgemat waren en naar het einde verlangden.

In weerwil hiervan hebben wij toch eene aangename, broederlijke Vergadering gehad, die wij vertrouwen tot zegen van onze Kerken zal zijn.

Er is vóór de Synode veel vreeze gekoesterd, en van de zijde dergenen die onze Kerken niet genegen zijn, werd bij de eenvoudige leden onzer gemeente door allerlei verzonnen schrikbeelden die vreeze tot ontsteltenis opgezweept.

Dit verschijnsel is niet ongewoon; bijna elke Synode, vroeger gehouden, werd voorafgegaan door onheilspellende en de gemeenten verontrustende profetieën, met dit verschil, dat deze nu allermeest zijn uitgegaan van predikanten en leden, die vroeger tot ons behoorden en van wie het, helaas! te wachten is, dat zij niet zullen ophouden aan het werk en de besluiten der Synode eene uitlegging te geven, geheel in strijd met den geest en de letter waarin zij genomen en uitgesproken zijn.

Ik laat, M. V., de bespreking en verdediging van het werk en de besluiten der Synode rusten, totdat hare »Handelingen" gedrukt in uwe en mijne handen zijn. Ik verwacht dat gij en alle leden onzer gemeenten, met allen die haar niet gram maar genegen zijn, den Heere dankende vanwege de genade over onze Kerken, zich zullen verheugen over hetgeen er op de Synode te Middelburg in belang van onze Kerken, haar Theologische School, de Zending en veel meer besloten is.

Met groete en heilbede in den Heere

Als altijd uw vriend in Hem,

Leiden, 9 Sept. '96. J. H. DONNER.

En in de *Geref Kerkbode* van Rotterdam stond als inleiding op een overzicht over de Synode van Middelburg dit eerste stuk:

In onze Gereformeerde kerken mag blijdschap en dankbaarheid heerschen over deze Synode. Broederlijk is men samen geweest en met inspanning heeft men gearbeid. Vele zaken waren te regelen, waaronder twee van zeer groot belang, n.m. de Theologische School en de Zending; maar men heeft zoo hard gewerkt, dat alles afgedaan was in vier weken tijds. Wel is waar duurden tot hiertoe in deze eeuw de Synoden nooit zoo lang, maar dat deze Synode zooveel tijd in beslag nam lag ongetwijfeld *niet* daaraan, dat men te veel tijd zoek gemaakt heeft met praten maar wel aan de belangrijkheid der zaken. Enkele besluiten zijn van ingrijpenden aard.

Laat ons maar beginnen bij de eerste week. Toen was Bedums Bezwaarschrift ter Synodale tafel. Onze lezers zullen weten, dat de kerkeraad van Bedum bezwaar had ingediend tegen sommige leerstellingen van Dr. Kuyper. De broeders hadden de zaak echter niet goed aangevat. Formeel was het Bezwaarschrift niet in orde. M·n had vergeten, dat een aanklacht zuiver moet geformuleerd zijn en dat dwalingen aangetoond moeten worden op grond van H. Schrift en Belijdenis.

De Synode legde dan ook het Bezwaarschrift ter zijde. Men kon en mocht niet anders; maar daar bleef het niet bij. Het was toch bekend genoeg, dat er omtrent Dr. Kuyper en die zijn gevoelen principiëel deelen, wantrouwen werd gekoesterd. Er was tegen hen gewaarschuwd, alsof zij de Kerk des Heeren in gevaar zouden brengen.

Vóór de Synode hebben wij oprettelijk over dien strijd gezwegen. Slechts eenmaal verzochten wij vriendelijk, of over quaestiën als encyclopaedie enz. in de kerkelijke bladen niet gezwegen kon worden, omdat zij door het volk toch niet begrepen worden. In een zeker blad werd toen geantwoord, dat de leden der gemeenten daar wel degelijk over oordeelen konden. Nu, wij hebben daar niet weder op geantwoord. Van achteren blijkt, dat ons verzoek toch nog niet zoo verkeerd was.

Hebben wij echter vóór de Synode gezwegen, nu moeten wij toch een enkel woord hierover zeggen. En dan beginnen wij met uit te spreken, dat het ons altijd diep leed doet, als men Dr. Kuyper dingen laat leeren, die nooit door hem geleerd zijn, maar integendeel verworpen worden. Men besondigt zich daar zeer meê. Wij mogen geen valsch getuigenis geven. Onverantwoordelijk is het, hoe menschen met een goed verstand soms dingen mededeelen, waarvan men proeven kan, dat zij niet waar zijn.

Men hoort zoo bijv. vertellen, dat Dr. Kuyper leert, dat een mensch door den doop wedergeboren wordt. Daar zal misschien niemand zijn, die deze Roomsche ketterij verder verwerpt dan Dr. K., maar toch houden sommigen deze bewering vast.

Anderen zeggen, dat Dr. K. leert, dat alle gedoopten wedergeboren zijn. Nu is ook dat onwaar, want dat heeft Dr. K. nooit geleerd. Laat men toch wat beter onderzoeken, als men over deze dingen wil meespreken.

Onlangs vernam ik nog van iemand, dat Dr. K. leert, dat alle menschen zalig worden. Hij had het zelf gelezen, want er was geschreven: het menschelijk geslacht.

Hoe men van iemand, die zóo vast staat in de leer der verkiezing, zulke dingen vertellen kan, zou een wonder zijn, als men niet wist, dat vele menschen zeer vluchtig lezen en al beginnen te redeneeren, als zij nog niet eens iets ten einde toe gelezen hebben.

Doch genoeg hierover. De Synode heeft met alle stemmen op één na, haar vertrouwen uitgesproken in Dr. K. en allen, die principiëel aan zijne zijde staan. Daar ligt niet in opgesloten, dat alle leden der Synode over alle stukken der leer precies met Dr. K. hetzelfde denken; maar wel ligt er dit in, dat allen van harte vertrouwen, dat Dr. K. geen dwaalbegrippen huldigt, maar de waarheid Gods naar alle zijden wenscht voor te stellen.

Wij hopen, dat sommige ontruste gemoederen nu maar tot rust mogen komen, en niet weder aan het wankelen gebracht mogen worden door allerhande lectuur in de bladen. Men moest meer de aandacht schenken aan wat die broeders, die uit alle Kerken afgevaardigd ter Synode onder biddend opzien tot God besloten hebben en hebben uitgesproken.

Aan beide oordeelvellingen hechten we, ook om de zijde van waar ze komen, waarde.

Ze zijn een bewijs te meer voor ons beweren, dat de eenheid te Middelburg verkregen, niet de vrucht was van plooien en schikken, maar van overtuiging, opgekomen uit helderder inzicht in den eisch der beginselen.

Officieele Berichten.

(Met verkorting uit het Kerkblad van 25 September).

Vergadering der Classe Haarlem op 15 September 1896.

De praeses der vorige vergadering door ongesteldheid verhinderd zijnde, wordt de vergadering door den opvolgenden praeses op gebruikelijke wijze geopend.

Uit de credentiasen blijkt, dat al de kerken der Classe wettig vertegenwoordigd zijn. Een der kerken heeft een diaken afgevaardigd. De redenen gehoord, wordt dezen broeder mede keurstem verleend.

Als moderamen nemen zitting: Ds. W. Breukelaar, praeses, Ds. R. Mulder, assessor, Ds. J. D. v. d. Munnik, scriba.

Komt in behandeling een bezwaarschrift van eenige leden der kerk van N.-Vennip, die zich wenschen te voegen bij de kerk van O. Wetering. Uit de toelichting blijkt, dat deze zaak hangt aan de grensregeling, die alleen tusschen de betrokken kerkeraden, Classen en Prov. Synoden tot beslissing kan worden gebracht. Wordt besloten, dit aan de klagende broederen te berichten.

Een voorstel der kerk van Zaandam A, rakende de wijze der verzorging van Hulpbehoevende kerken binnen de Classe, wordt aangehouden tot de volgende vergedering.

Evenzoo het rapport van de kerkvisitatie, wijl enkele kerken nog niet werden bezocht.

Bij de rondvraag naar art. 41 D. K. wordt aan twee kerken advies gegeven betreffende toepassing van censure; aan een andere kerk betreffende het afgeven van een gevraagde attestatie Nog vraagt een kerk advies, hoe te moeten handelen met leden, die bezwaar hebben tegen den kinderdoop, en met andere leden, die zich uit oorzaak van »geheelonthouding" onttrekken van het H. Avondmaal — welk advies wordt gegeven.

De rekening van den quaestor wordt nagezien en in orde bevonden.

De kerk van Zaandam B vraagt een consulent. Aangewezen wordt daartoe Ds. Van der Munnik.

Vergadering der Classe Alkmaar, op 17 September 1896, te Broek op Langedijk.

Ds. Stadig is naar toerbeurt praeses.

Ds. Bootsma doet verslag van de Prov. Synode van N.-Holland, gehouden op 16 en 17 Juni l.l. te Edam.

Broeder Wolzak rapporteert namens de commissie in zake Anna-Paulowna B. Besloten wordt, dat de kerkeraden van Anna-Paulowna A en B in overleg met de Consulenten de ineenvsmelting dezer kerken zullen trachten te bevorderen.

Een verzoek van Broek op Langedijk, om hulp in de bearbeiding eener genabuurde nog niet ontkomen kerk, wordt gesteld in handen der commissie voor Inwendige Zending.

Noord-Scharwoude c. a. diende een voorstel in om den arbeid der Inwendige Zending te reorganiseeren. Het wordt naar deze kerk teruggezonden met opdracht, tegen de volgende vergadering een eenigszins uitgewerkt plan in gereedheid te brengen.

Van den Helder is een voorstel ter tafel, om de zwakke kerken krachtig te steunen. Ook daarover kan de vergadering niet voetstoots een afdoende beslissing nemen.

THEOLOGISCHE SCHOOL.

De Curatoren der Theologische School vergaderden tot Vrijdagnamiddag vier ure; toen de zittingen gesloten werden met dankzegging van den voorzitter Dr. G. van Goor.

Van de besluiten en handelingen zal het Curatoren-Verslag, als gewoonlijk, nader mededeeling doen; een en ander is uit den aard der zaak nog niet beeindigd.

Alleen melden wij thans, dat tot »Commissie van Toezicht over het Gymnasium" benoemd zijn:

uit de Curatoren Dr. G. van Goor en Ds. L. Neijens;

uit het College van Hoogleeraren Prof. Dr. H. Bavinck en Prof. M. Noordtzij; en

buiten deze Colleges Mr. H. van der Vegte, advocaat te Zwolle.

Deze vijf heeren hebben de benoeming aanvaard.

C. MULDER.

Kampen, 22 Sept. '96.

Voor Kinderen.

XIX.

IN DE HERBERG.

Op dit oogenblik werd de deur geopend en trad de waard binnen, gevolgd door een bediende, die een groote kruik en vier kroezen droeg, die hij, binnengetreden zijnde, op de tafel zette. De waard wenkte hem, dat hij zich zou verwijderen en toen de deur weder gesloten was, wendde hij zich met welbespraakte vriendelijkheid tot zijn drie gasten:

»De edele heeren zullen mij vergeven, dat ik hen nu nog lastig val. Doch, »een dronk in den avond is verkwikkend en lavend", zeide hij lachend. »Ik zou niet gaarne het voorrecht missen, mijn geëerde gasten op de gebruikelijke wijze welkom te heeten."

Dit zeggende schonk hij het drietal, dat hem eerst verwonderd aangestaard had, den beker vol, waarna hij ook zijn eigen kroes vulde, die hij aan de lippen bracht onder den uitroep: »Komt, waarde heeren, laat ons eens drinken op een vroolijken terugkeer!"

De anderen lieten zich niet lang nooden; glimlachend grepen zij hun bekers, en stieten met den waard aan, zoodat het klonk. Toen zij de kroes geledigd hadden en zich den baard glad streken, sprak de waard lachend: »Niet waar? Dat was een goede dronk. Ja, ja, de waard uit de »Gouden Druif" is bekend om zijn goeden wijnkelder."

Zoo sprekende, schoof hij zonder plichtplegingen een zetel bij de tafel, en noodigde de anderen uit ook te gaan zitten, aan welke uitnoodiging door hen gaarne gevolg werd gegeven.

»Gij komt zeker uit verre streken?", aldus begon de waard zijn gasten uit te hooren.

»Neen, niet zoo heel ver", antwoordde Kunald, »wij komen nu van Keulen."

»Ja, ja, zoo is 't, van Keulen", sprak de waard; »in Keulen heeft men u niet vriendelijk behandeld?"

»De drommel moge de Keulenaars halen", riep Wolfram, met een ruwe uitdrukking nog er bij.

»Maak u niet zoo boos over hetgeen men u te Keulen heeft doen ondervinden. De Keulenaars hebben ook bij ons veel op hun kerfstok, en wij zijn van plan de rekening met hen spoedig te vereffenen. Drinkt liever nog eens, opdat uw boosheid moge verdwijnen." Daarbij schonk hij zijn gasten nogmaals in en klonk andermaal met hen.

»Maar waar is uw heer dan toch vroeger geweest, voordat hij naar Keulen ging?" vroeg hij verder.

»Hebt gij het niet gehoord?" antwoordde Egbert eenigszins barsch, want hij bemerkte wel, dat de waard hem en zijn makkers wilde uithooren, »een waard hoort toch anders het gras groeien en de vliegin hoesten."

»Ha, ha, wat zijt ge grappig!" lachte de waard; »daarop zullen we nog eens drinken. Drinkt uw glazen toch leeg, edele heeren! De tijden zijn zoo ernstig, dat we den Heiligen wel zeer dankbaar mogen zijn voor elken goeden dronk en elk vroolijk uurtje."

»Onze heer komt regelrecht van de Turken uit het Oosten," aldus nam Wolfram nu het woord, nadat hij een stevigen slok genomen had.

»Wat, van de Turken?" riep de waard uit, terwijl bij zijn oogen wijd opensperde. »Wel, wel, dan moet hij een goeden schutspatroon hebben, daar hij weder gezond en wel thuis gekomen is."

»Dien heeft hij ook," sprak Kunald. »Zijn schutspatroon is zijn zwaard. Dat heeft hem in menigen veldslag geholpen, en van vele vijanden hem bevrijd."

»Gij spreekt, zooals het een dapper krijger betaamt, en ik het gaarne hoor," sprak de waard; »leve het zwaard, het dappere, Duitsche zwaard!"

Daarbij stiet hij opnieuw aan, waarna hij de bekers weder vulde.

»Maar waarvan zal uw heer dan nu leven?" zuchte hij verder, en het was hem aan te zien, dat deze vraag voor hem van het meeste gewicht was. »Uw heer heeft immers al zijn goederen verloren, wijl die hem in de jaren, dat hij weg was, ontnomen zijn geworden?"

»Waarvan keizer Frederik nu leeft?" vroeg Egbert geraakt, »wel waarvan anders dan van eten en drinken? En daar hij bij een zoo goeden waard, als gij zijt, zijn intrek genomen heeft, zal het hem zeker aan niets ontbreken."

»Ha, ha," lachte de waard, zoodat hij schudde, »ha, ha, gij verstaat de kunst iemand vroolijk te maken. Zulke vroolijke uurtjes heb ik in langen tijd niet beleefd."

»Wat vroolijk," viel Egbert hem in de rede. »Ik ben niet vroolijk bij een waard, die bang is, dat men zijn rekening niet zal betalen. Denkt ge, dat een bedelaar zijn intrek bij u genomen heeft? Keizer Frederik bevindt zich onder uw dak, en op mijn woord, man, ik wil geen Egbert heeten, als ik mijn keizer ongestraft laat beleedigen."

AAN VRAGERS.

Wat is de oorsprong van het woord *liberaal*, en wat beteekent het?

Liberaal komt van het Latijnsche woord *liber*, d. i. vrij, en »liberaal" beduidt dan ook niet anders dan vrij, ruim, mild, welke beteekenis het dan ook in verscheiden talen, en soms ook bij ons heeft. Meestal echter duidt men er bij ons menschen door aan, die, op het gebied des geloofs, zich vrij achten van het gezag van Gods Woord, en op het gebied der staatkunde met dit Woord niet meer rekening houden dan hun zelf goed dunkt, of wel meenen dat dit Woord daar eigenlijk buiten staat. Zij noemen zich dus liberaal, omdat zij meenen zoodoende *vrij* te zijn.

Men ziet hieruit, dat het niet mogelijk is precies te zeggen wat bedoeld wordt, als men iemand »liberaal", noemt. Hij kan dit zijn in een goeden, maar ook in een verkeerden zin. Bovendien duidt het woord in verschillende landen lang niet hetzelfde aan. Men vindt b.v. liberalen in het staatkundige in Nederland, in Engeland en in Italië, maar bij elkaar geplaatst, zouden velen hunner elkaar zeker niet als broeders herkennen.

Onze Amerikaansche vriend vraagt nog, waar de naam Hebreeën van afgeleid is.

Deze naam duidt aan iemand die van de overzijde komt. (Heber = overtocht). Hij was dus toepasselijk op Abraham, die van de overzijde der rivier Phrath of Euphraat was gekomen, en verder op Abrahams nakomelingen.

Meer antwoorden volgen. Doch op de vraag van M. H. K., van waar het spreekwoord komt: »Zoo dom als Lissabons exel", moet ik het antwoord schuldig blijven. Wellicht is er een lezer, die 't verklaren kan.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Mijnheer de Redacteur!

In het laatste nummer van de *Herant* vind ik vermeld, dat ik te Neerbosch zou geklaagd hebben over de vele verdrietelijkheden, waarmeê ik als staatsman te worstelen had en om de voorbede van de saamgekomen heeren vroeg.

Vergun mij u meê te deelen, dat gij verkeerd zijt ingelicht.

Onverwacht en ook onuitgenoodigd mij in een der liefelijke vergaderingen te Neerbosch bevindende, werd ik verzocht een woord tot de aanwezigen te spreken. Ik heb toen niet over mij zelven gesproken en ook niet aan mijne verdrietelijkheden gedacht; maar er op gewezen, dat echte en oprechte philantropen voor het Koninkrijk Gods meer waarde hebben dan politici; dat deze nochtans, ook om den Christelijken arbeid vruchtbaar te maken, onmisbaar zijn, zoodat philantropen en politici, beide willende arbeiden in het Rijk des Heeren, elkander noodig hebben; dat philantropen, hoezeer ook veel teleurstelling ondervindende, toch van tijd tot tijd liefde op hun weg ontmoeten; wat met politici, wegens den aard van hun arbeid, niet het geval is; want wie betoont een staatsman *liefde* voor hetgeen hij op wetgevend gebied gedaan heeft? Doch staatslieden, die belang stellen in de uitbreiding van Gods Koninkrijk, gevoelen daarom des te meer behoefte aan de voorbede ook van de Christelijke philantropen, hunne broeders. Van »politieke demonstratie" is geen sprake geweest; mijnerzijds zou die in *die* vergadering allerminst zijn uitgelokt. En ik geloof niet, dat de daarop gevolgde hartelijke toebidding van 's Heeren zegen, al gold ze dan ook meer direct mijn persoon, door u met die woorden mag worden bestempeld.

Voor de plaatsing dezer woorden u dankzeggende, met verschuldigde hoogachting,

Uw dw.

A. F. DE SAVORNIN LOHMAN.

[We danken den geachten inzender voor deze nadere toelichting. Onze voorstelling was genomen uit de persverslagen. Voor het overige lag, gelijk ons artikel toont, niet hierin voor ons de hoofdzaak. Ons hoofdbezwaar ging tegen het als spreker op deze vergadering genoodigd zijn van een man als Prof. Baljon. RED.].

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Oldeboorn, F. Bruinsma, cand. te Kampen. — Werkendam A. A. Brenk te Almkerk. — Raard c. a. (cl. Dokkum), E. Troost, cand. aan de V. U. — Ter Neuzen, W. H. Oosten te Middelburg B. — Stedum, J. Meijer te Langeslag (cl. Zwolle). — Ottoland, D. Koffieberg te Barneveld. — Reitsum c. a., D. Bakker te Broek op Langendijk.

BEDANKT: Veere, J. van Henten te Baambrugge c. a. — Marken, E. J. Vonkenberg te Voorthuizen. — Witmarsum, H. J. Allaart te Harlingen.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Workum, J. Eringa te Oostwold. — Lengerak, J. G. Bruining te Leerdam. — Garrelsweer en Stavoren, W. Groeneweg, cand. te Rotterdam. — Minnertsga, W. Hulsbergen te Slochteren. — Zuidzande, C. Samplonius, cand. te Lutjegast. — Hérlen (L.), P. Peaux te Wijk-aan-Zee en Duin. — Midwolde, J. Juursema, cand. — Rijperkerk (cl. Leeuwarden), Bleskensgraaf en Hofwegen, E. Postma te Ameide aan de Lek. — Tubbergen (toez.), Hoogersmilde en Rinthem (cl. Middelburg), D. Gerretsen, cand. te Oosterbeek. — Streefkerk (toez.), P. J. Wolters te Rozenburg. — Giesen en Rijswijk, J. Beijer te Eemnes-Binnen (Utrecht). — Woubrugge, Hoog-Blokland, Lopikerkapel (toez.) en Odijk, J. Lammers van Bueren, cand. te Utrecht. — Acquoy (gem. Beesd), J. A. Wensinck, cand. te Zutphen. — Vriezenveen, J. B. Knottnerus te Rhoon. — Leerbroek en Middelkoop, F. F. J. van der Plassche Jz. te Gouderak.

AANGENOMEN: Scharnegoutum, P. Flieringa te Marrum. — Oud-Beierland c. a., J. A. van Boven te Ede.

BEDANKT: Berlikum (toez.), IJ. Doornveld Hz. te Den Ham. — Kwadijk, F. Tammens te Werversshoot c. a. — Randwijk en Lakemond, F. F. J. van der Plassche Jz. te Gouderak. — Aardenburg, R. G. C. Oldeman Gz. te Akersloot. — Neerlangbroek, A. ten Have te Polsbroek.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het 3e kwartaal, geeindigd 30 Sept., ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de **Administratie.**

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,

Directeur-Uitgever.

Amsterdam, Sept. 1896.

Advertentien.

Bevallen van eene doode *DOCHTER*

Vrouwe S. W. VAN SCHELVEN—DE JONGE.

Amsterdam, 17 Sept. 1896.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsenstraat,

No. 157,

AMSTERDAM.

ZOOEVEN VERSCHEEN:

Gereformeerde Beginselen.

TOESPRAAK,

gehouden bij de heropening van de lessen der Vrije Universiteit, den 22sten September 1896,

DOOR

Mr. D. P. D. FABIUS,

Hoogleeraar in de Faculteit van Rechtsgeleerdheid.

PRIJS 60 CENTS.

Leiden. *D. DONNER.*

Vrije Universiteit.

De heropening der lessen heeft l.l. Dinsdag plaats gehad. De pro-rector (d. w. z. de Rector van het vorige academiejaar), Prof. Fabius, heeft bij die gelegenheid eene rede gehouden, getiteld: »Gereformeerde beginselen", welke met de grootste aandacht werd aangehoord, waarop zij ook aanspraak maken mocht. Met diepen ernst werden de toehoorders daarin gewezen op de heerlijkheid van het beginsel, dat zijn uitgangspunt vindt in Gods Woord en zijn doel in de verheerlijking van den Drieëenigen Verbondsgod op elk gebied des levens; maar ook den hoogen eisch stelt, dat er volkomen harmonie zij tusschen wat beleden en beleefd wordt. Hoe hooger en heiliger het beginsel, dat men geroepen wordt te belijden en ingang te doen vinden; hoe klaarder het inzicht in de verborgenheden des Heeren, welke Zijne vrije genade schenken wil — des te oprechter moet de begeerte en des te vuriger moet de bede zijn, dat ook het geheele hart gezet zij op de wegen Gods.

Prof. Fabius heeft zeker zeer velen aan zich verplicht, door deze schoone rede door den druk verkrijgbaar te stellen. Ik raad al de vrienden der Vrije Universiteit aan, zich een exemplaar daarvan aan te schaffen en haar ook anderen ter lezing aan te bieden. Uitgegeven door de firma D. Donner te Leiden, is zij bij alle boekhandelaren te ontbieden.

Dezer dagen heeft met goed gevolg het doctoraal examen in de Godgeleerdheid afgelegd de heer W. A. van Es, van Rotterdam. De Heere, die hem tot hiertoe kennelijk bekwaam maakte, ter bereiking van zijn doel, zij verder hem ten goede nabij en bereide zich ook uit dezen jongen man een vat ter eere, tot grootmaking Zijns Naams.

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributiën:

Door den heer T. Visscher te Vroomshoop *f* 8; van Ds. J. K. te M. *f* 1.

Aan Schenkingen

Gevonden in de Collecte Ger. Kerk te Amsterdam B *f* 2.50; van Mej. E. V. D. B. *f* 5.

Aan Collecten: (voor de Theol. Fac.)

Van de Geref. Kerk te Amsterdam A (halve Coll.) *f* 81.38.

Voor de Medische Faculteit:

Door den heer J. H. Slothouber te Zetten *f* 2.

Voor de Bibliotheek:

Van den schrijver: Gereformeerde Beginselen, Toespraak door Mr. D. P. D. Fabius.

Van het Britsch en Buitenl. Bijbelgenootschap: The 92th Report, 1896.

S. J. SEEFAT,

Penningmeester.

Hilversum.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAM 15—17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen **EFFECTEN, diverse LOTEN** en vreemde **COUPONS**, Wisselen Gouden Zilveren **MUNTEN** èn vreemde Banknoten. Sluiten **PROLONGATIEN** en **BELEENINGEN**. Nemen gelden à **DEPOSITO** 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

INHOUD van *No. 1* van den 2den Jaargang van *„Timotheüs"*, Geïllustreerd Weekblad voor Jongelui.

EEN WOORD VOORAF. — DE HAZARDSPELERS. (Vervolgverhaal.) **— JEZUS, DE GOEDE HERDER,** met **muziek** voor zang, met pianobegeleiding. **— OP DE BERGEN. — EEN ONGELUK OP DEN MATTERHORN.** (Prachtige plaat.) **— AMSTERDAMSCHE ONZIN. — DE NIEUWE WERELD.** (Op reis naar Amerika.) **— LOSSE GEDACHTEN. — VARIA. — PRIJSVRAGEN.**

Met ***Bijvoegsel*** van 4 pagina's; waarin ook prijzen voor het aanbrengen van abonné's worden uitgeloofd.

Uitgever *J. N. VOORHOEVE, Dunne Bierkade 32, Den Haag.*

OPROEPING

STAATS-GYMNASIUM PRETORIA.

Mits dezen geschiedt oproeping van applicanten voor de betrekking van:

***a)* Docent in de Klassieke Talen,**

***b)* Docent in de Nederlandsche Taal- en Letterkunde,**

***c)* Docent in de Wis- en Natuurkunde,**

aan het Staats-Gymnasium te Pretoria.

Bij de applicatie moeten overgelegd worden:

1°. Bewijs van Lidmaatschap eener Protestantsch Christelijke Kerk.

2°. Verklaring van bereidheid om onderwijs te geven overeenkomstig den eisch en de bedoeling van art. 1*b* en 2*a* en *b* (1ste lid) van Wet N°. 8, 1892 (op grond van art. 4 van Wet N°. 8, 1893).

3°. Bewijs van voldoende kennis der officieele Landstaal.

4°. Bewijs van behoorlijk voltooide Academische studie.

5°. Bewijs van goed zedelijk gedrag.

Salaris minstens £ *700* per jaar. Reiskosten worden billijk vergoed.

Applicatiën met de vereischte stukken moeten ingezonden worden bij het Departement van Onderwijs te Pretoria en daartoe vóór 9 October 1896 worden bezorgd op het Consulaat-Generaal der Zuid-Afrikaansche Republiek te *Amsterdam*, Doelenstraat N°. 8.

Dr. N. MANSVELT,

Superintendent van Onderwijs,

Voorzitter van het Curatorium van het Staats-Gymnasimm te Pretoria.

PRETORIA,

Departement van Onderwijs.

Augustus 1896.

VERSCHENEN bij **J. A. WORMSER**, te **Amsterdam:**

DE ZEGEN DES HEEREN OVER ONZE KERKEN.

REDE,

ter inleiding op het gebed voor het samenkomen der Gereformeerde kerken in Generale Synode, gehouden in de Noorderkerk te Middelburg, op 10 Augustus 1896, door

Dr. A. KUYPER.

Prijs f 0.35.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZONEN.